

Ne bucura tare mult sa vedem Sighetul de altadata....cred ca in fiecare casa se ascund cateva comori de acest gen... Am fost surprinsa sa vad azi pe site-ul dvs.o fotografie care apartine familiei mele, dintr-un album de la 1918. Aceste poze le-am daruit domnului Ioan J Popescu in anul 2007, iar dansul s-a folosit de ele in cartile "O istorie a evreilor din Sighet" I si II. Nu stiu cine este Istvan cel de la care vine poza cu pricina. In orice caz, in spatele acestor poze se ascunde o poveste extrem de emotionanta, pe care v-o relatez cu placere. *In anul 1918 in primul razboi mondial o tanara sora la Crucea Rosie pe nume Alice (din Germania) este detasata la Sighet . Tanara Alice fotografiaza imagini din Maramures si Sighet pe care le aduna intr-un mic album - albumul ramane in arhiva familiei. In al doilea razboi mondial, un tanar din familia lui Alice - Hermann - un foarte tanar student la farmacie - este trimis pe front - de unde fugе in momentul in care realizeaza ororile naziste, impreuna cu cativa camarazi.*

Acesta trece Carpatii pe jos (zece zile si nopti in care au mancat numai urzici) este prins si trimis in lagar. Este tinut cateva zile- unde ? in Sighet ! Acest tanar (intors din lagar dupa razboi) povesteste despre Maramures ca fiind "paradisul pe pamant in frumuseti" - arata albumul lui Alice mai tarziu si copiilor sai - povestind drumul sau peste munti. Unul din acesti copii - de acum adult si el - incepand cu anul 1990 - pleaca catre Maramures - si se intoarce de cate ori poate, cateodata cu prieteni, cateodata cu bicicleta, cutreiera si Transilvania...iar in anul 2005 isi cere voie sa-si lase bicicleta cat viziteaza el Memorialul intr-un birou care se afla intr-o cladire din Sighet care apare in pozele lui Alice: in acest birou lucram eu ; continuarea v-o inchipuiti. In anul 2010 ne-am intors cu totii in Maramures - ca acum batranul Hermann sa revada " paradisul pe pamant" - Maramuresul- o revedere extrem de emotionanta si rascolitoare.

...

Acest mic album cu poze ne-a purtat ca un fir rosu peste ani, au trecut razboaie si guverne peste noi si peste parintii nostri:

Maramuresul si Sighetul au ramas "paradisul pe pamant"

al tuturor celor care recunosc frumusetea adevarata - cea care nu este supusa nici unui curent politic, nici unui guvern, nici unui dictator : frumusetea naturii si a omului legat de pamantul sau. Si se pare ca uitam de 100 de ori pe zi ca valoarea acestei frumuseti nu are neaparata nevoie de ochii nostri - si nici de micile noastre meschinarii umane (ma ia cu fiori de multe ori cand citesc comentariile celor care va citesc site-ul). Atasez aceste poze, scanate din album. Toate cele bune, cu multumiri pentru ca aduceti Sighetul aproape de mine prin

sighet-online

prin munca dvs voluntara,

familia Muller

[Sighetul de altadata](#) de [SighetOnline](#)